

Др Иван Д. Милић, асистент са докторатом
Универзитета у Новом Саду
Правни факултет у Новом Саду
I.Milic@pf.uns.ac.rs

ЕВИДЕНЦИЈЕ „МОГУЋИХ НАСИЛНИКА“

Сажетак: По Кривичном законнику сваки учинилац кривичног дела уписује се у казнену евиденцију (КЕ). Реч је о лицима која су правноснажном судском одлуком олажена кривим за кривично дело за које су жонени. КЕ води надлежна организациона јединица министарства унутрашњих послова. Од 2005. године прописује се вођење једне посебне евиденције, у које се уписују само лица којима је надлежни суд изрекао једну или више мера заштитице од насиља у породици. На крају, 2006. године уводи се вођење евиденција у које се уписују могући учиниоци кривичних дела. Предмети највеће аутора су евиденције о лицима којима је изречена мера заштитице од насиља у породици и евиденција о могућим учинилаца кривичних дела.

Кључне речи: насилник, могући насилник, учинилац кривичног дела, евиденција, правне последице.

УВОД

Доношење нових казnenих закона као и измена и допуна постојећих у Републици Србији није реткост.¹ Често се приликом доношења измена и допуна закона не води рачуна о усклађености са осталим текстом истог закона који се не мења или допуњује.² Такође, нису занемарљиви случајеви да

¹ Као што се у науци наводи: Обим и учесталост промена и измена у нашем кривичном праву и праву кривичног поступка (у даљем тексту: кривичног права) нужно води питању одакле је порекло све те законодавне динамика и ужурбаности и како је могуће да је она узела маха? Бранислав Ристивојевић, Истина као главна жртва англоамериканизације домаћег кривичног права: Дарвинов расад у српској шуми, Зборник радова – LV Редовно годишње саветовање удружења – Суђење у разумном року и дружи кривичноправни инструменти адекватности државне реакције на криминалитет – Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу – Златибор, септембар 2015, 1. Доступно на: <http://www.propisionline.com/Books/Books/1668> (14.4.2018.)

² На пример вид. Иван Милић, Шта ново доноси Закон о изменама и допунама Закона о прекршајима?, *Безбедности, полиција, грађани*, 1-2/2017, 115–125.

се приликом доношење новог закона уопште „не прочита“ шта пише у другим законима који регулишу исту казнену област. С тим у вези, примена неусклађених и/или контрадикторних прописа ствара огромне проблеме у пракси, док је правна сигурности посебно питање.

Доношењем „специјалних закона“ између осталог се одступа од основних начела „основних закона“ која уређују казнену материју. Ми ћемо у овом раду указати на одређене нелогичности које се тичу евиденција *могућих насилника њородичног насиља*. Реч је о томе да се лица иако нису учинила кривично дело уписују у *одређене евиденције*, с тим да се из једне евиденције никад не бришу. Уписују се у евиденције јер су *могући учиниоци* одређених кривичних дела, пре свега насиља у породици.

Наслов рада Евиденција „могућих насилника“ је криминолошки. Наслов је могао и да гласи, уколико би га одредили посматрано из угла кривичног права, Евиденције „могућих учинилаца“ кривичног дела насиља (у породици). Такође, наслов би могао да гласи и Евиденција „могућих осуђеника“ због кривичног дела насиља (у породици), уколико бисмо наслов дефинисали са аспекта процесног или извршног кривичног права. Ми смо се одлучили за овакав наслов из разлога што се лице иако *није* учинило кривично дело (није учинилац, односно осуђени) уписује у одређене евиденције и добија етикету насилника³ – иако то (још увек) није.

Циљ рада огледа се у томе да се утврди, пре свега, која је сврха вођења евиденција, ко их води, коме се подаци из њих могу дати, када се подаци из њих бришу. Једна од хипотеза рада јесте и да се потпуно неоправдано воде одређене евиденције, јер постоји основна евиденције (КЕ)⁴ у којој се уписују само они учиниоци кривичних дела за које је правноснажном судском одлуком утврђено да су криви. С тим да се нећемо много бавити казненом евиденцијом, осим онолико колико је то потребно да би се боља сагледали предметна проблематика, из разлога што се о њој расправљало у науци.⁵

1. ОПШТА РАЗМАТРАЊА О ЕВИДЕНЦИЈАМА УЧИНИЛАЦА КАЗНЕНИХ ДЕЛА

У Републици Србије постоје три врсте казнених дела, и то: кривична дела, прекршаји и привредни преступи. Законима којима се уређује одређена

³ Насилник: особа склона насиљу, силеџија (...). Мило Бошковић, *Криминолошки лексикон*, Нови Сад, 1999, 202.

⁴ Предмет пажње аутора свакако нису „оперативне евиденције“ МУП-а и служби безбедности.

⁵ О томе посебно вид. Емир Ћоровић, Казнена евиденција у кривичном законодавству Србије, *LVI Савештовање Српског удружења за кривичноправну теорију и праксу*, Златибор, 2016, 199-201.

казнена област уређује се и вођење евиденција учинилаца казних дела. Свако *осуђено лице* у кривичном поступку уписује се у казнену евиденцију (КЕ), на законом прописани временски период, с тим да постоје и *осуђена лица* која се никад не бришу из казнене евиденције.⁶ У *казнену евиденцију* уписују се само она окривљена лица за које је суд у својој правноснажном судској одлуци утврдио да су крива. Тек када *окривљени* постане *осуђени* следи и уписивање у КЕ.⁷ У Кривичном законiku се налазе одређене одредбе којима се уређује поједина питања КЕ, али се Правилником о казненој евиденцији⁸ ближе уређује само вођење казнене евиденције. Уколико је суд у кривичном поступку изрекао казну малолетничког затвора или васпитну меру, та осуда се не уписује у КЕ већ се води посебна евиденција од стране надлежног суда.⁹ На крају, води се и посебна евиденција у којој се уписују *осуђена права лица*.¹⁰

Према Закону о прекршајима¹¹ свако прекршајно кажњено лице уписује се у регистар санкција на одређено време. Реч је о посебној „прекршајној евиденцији“, коју воде надлежни прекршајни судови.¹² У вези са трећом врстом казних дела, привредним преступима, према Закону о привредним преступима¹³ свако лице које је осуђено због овог казног дела уписује се у евиденцију који воде надлежни суд. За све ове евиденције једно је заједничко, а то је да се лица уписују у евиденције само онда када стекну статус *осуђеног/кажњеног лица*.

⁶ Учиниоци појединих кривичних дела, осим у КЕ, уписују се и у посебну евиденцију. О томе вид. Бранислав Ристивојевић, «Пунитивни популизам» српског законодавца критичка анализа тзв. Маријиног закона, Педесето Саветовање Српског удружења за кривичноправну теорију и праксу, 2013, 332-334.

⁷ У КЕ се уписују и лица за које је у поступку утврђено да су неурачунљива, тј. лица којима су изречене мере безбедности психијатријског карактера. О тим проблемима вид. Иван Милић, *Индивидуализација казне затвора – криминолошки, кривичноправни и психолошки аспекти*, Нови Сад, 2017, 255-266. (докторска дисертација).

⁸ Правилник о казненој евиденцији, *Службени лист СФРЈ*, бр. 5/79.

⁹ Реч је о евиденцији која се *водила* на основу Правилника о начину вођења евиденције о изреченим васпитним мерама и казни малолетничког затвора, *Службени гласник РС*, број 63/06. Међутим, Уставни суд је утврдио да овај Правилник није у сагласности са Уставом и законом. Вид. Одлуку УС број – ИУо-194/2013, објављена у Сл. гласнику РС, бр. 24/2017 од 17. марта 2017. г.

¹⁰ Уређује се Законом о одговорности правних лица за кривична дела, *Службени гласник РС*, бр. 97/2008.

¹¹ Закон о прекршајима, *Службени гласник РС*, бр. 65/2013, 13/2016, 98/2016 (Одлука Уставног суда).

¹² О овој евиденцији вид. Иван Милић, Евиденција прекршајно кажњених лица, *Зборник радова Правног факултета у Новом Саду*, 1/2015, 239–251.

¹³ Закон о привредним преступима, *Службени лист СФРЈ*, бр. 4/77, 36/77, 14/85, 74/87, 57/89, 3/90, „Службени лист СРЈ“, бр. 27/92, 24/94, 28/96, 64/2001, „Службени гласник РС“, бр. 101/2005.

2. ЕВИДЕНЦИЈА НА ОСНОВУ ПРАВИЛНИКА О ЕВИДЕНЦИЈИ И ДОКУМЕНТАЦИЈИ О ЛИЦИМА ПРЕМА КОЈИМА ЈЕ ИЗВРШЕНО НАСИЉЕ У ПОРОДИЦИ И О ЛИЦИМА ПРОТИВ КОЈИХ ЈЕ ОДРЕЂЕНА МЕРА ЗАШТИТЕ ОД НАСИЉА У ПОРОДИЦИ

Породичним законом¹⁴ предвиђају се одређене *мере заштити* које се могу изрећи уколико се врши насиље у породице. Пресуду у спору за заштиту од насиља у породици суд је дужан да одмах достави како органу старатељства на чијој територији има пребивалиште односно боравиште члан породице према коме је насиље извршено, тако и органу старатељства на чијој територији има пребивалиште односно боравиште члан породице против кога је мера заштите одређена.¹⁵ Орган старатељства дужан је да води *евиденцију и документацију* како о лицима према којима је насиље извршено, тако и о лицима против којих је одређена мера заштите.¹⁶ Начин вођења евиденције и документације прописује министар надлежан за породичну заштиту.¹⁷

Министар рада, запошљавања и социјалне политике 2005. године донео је Правилник о евиденцији¹⁸ и документацији о лицима према којима је извршено насиље у породици и о лицима против којих је одређена мера заштите од насиља у породици.¹⁹ У вези са предметом нашег интересовања, ми имамо циљ да укажемо на вођење евиденције о лицима против којих је одређена мера заштите од насиља у породици,²⁰ односно да одговоримо, пре свега, на следећа питања: 1. ко се уписује у евиденцију? 1. ко води евиденцију? 3. коме се подаци из ње могу дати? 4. када се подаци из евиденције бришу?

На самом почетку, потребно је да видимо која су то лица против којих је одређена *мера заштити од насиља у породици*. Наима, на основу Породичног закона против члана породице који врши насиље *суд може* одредити једну или више мера заштите од насиља у породици, којом се привремено забрањује или ограничава одржавање личних односа са другим чланом породице.²¹

¹⁴ Породични закон, *Службени гласник РС*, бр. 18/2005, 72/2011, 6/2015.

¹⁵ Чл. 289 ст. 1 Породичног закона.

¹⁶ Чл. 289 ст. 2 Породичног закона.

¹⁷ Чл. 289 ст. 3 Породичног закона.

¹⁸ У даљем тексту у овом делу рада и Евиденција.

¹⁹ Правилник о евиденцији и документацији о лицима према којима је извршено насиље у породици и о лицима против којих је одређена мера заштите од насиља у породици *Службени гласник РС*, бр. 56/2005. (у даљем тексту и Правилник). Правилник је донет на основу члана 289. став 3. Породичног закона („Службени гласник РС“, број 18/05).

²⁰ Ми се у овом раду нећемо бавити евиденцијом о лицима према којима је извршено насиље у породици. Настојаћемо да у наредном научном раду укажемо на евиденцију *жртва и моћућих жртва насиља у породици*.

²¹ Мере су прописане у чл. 198 ст. 1, 2 и 3 Породичног закона.

Свако лице којем је одређена *мере* уписује се у евиденцију.²² Овде није реч о лицу које је у *кривичном њосџуџу* оглашено кривим због учињеног кривичног дела, већ је реч о лицу којем је суд изрекао меру заштите од насиља у породици. Евиденцију не води организациона јединица МУП-а, већ *орџан сџиарашељсџива* на чијој територији има пребивалиште, односно боравиште лице против кога је одређена мера заштите од насиља у породици.²³

Важно питање које се поставља, свакако, је коме се могу дати подаци из евиденције. Правилником се уређује коме се могу *даџи њодаци* из ове евиденције. Орган старатељства може *издаџи уверење* из Евиденције на *обра-зложен захџев*: 1) лицу које је претрпело насиље у породици; 2) законском заступнику; 3) другом органу старатељства; 4) правосудним органима; 5) министарству надлежном за унутрашње послове; 6) здравственим и образовним установама.²⁴ Иако није реч о *казненој евиденцији* поставља се питање за шта могу да се користе подаци из ове евиденције? Могуће је да ће лице које се налази у овој евиденцији трпети одређење „правне последице“, посебно ако то лице тражи остваривање одређеног права, а надлежни орган одлучују на основу *дискреционоџ овлашћења*.

Уверење из ове Евиденције се издаје на *обрасцу* који представља саставни део Правилника. Реч је о *бланко обрасцу* који попуњава надлежан орган старатељства. Иако би било логично да се у уверењу налазе, пре свега, подаци који се тичу лица којем је одређена мера и мере која је одређења, у обрасцу се уписују и подаци који заиста нарушавају основне принципе вођења казнене евиденције и брисање података из ње. Наиме, у уверење се уписују и подаци које се тичу „ранијег живота“ лица које је у евиденцију уписано. Тако се у уверењу налазе подаци о томе да ли је лице *осуђивано* или *џрекращајно кажњавано*.

Сада долазимо да једне *џарадоксалне џравне сџџуације*, која се огледа у томе да се подаци о осуђиваности и прекршајном кажњавања могу давати и на основу овог *Правилника*.²⁵ Како је сада могуће да се једним подзаконским актом прописује одредба која је у супротности са законима, осим тога регулише и одређену област иако то није њена предметна материја? Подаци о осуди за кривично дело или о прекршајном кажњавању могу се односити само до оног периода до кад је лице уписано у евиденцију о лицима против

²² У евиденцију се следећи подаци: А. основни подаци; Б. подаци о овлашћеном подносиоцу тужбе за одређивање мере заштите од насиља у породици; В. подаци о суду и судској пресуди којом је одређена мера заштите од насиља у породици; Г. подаци о врсти насиља које је извршено према члану породице; Д. подаци о члану породице према коме је извршено насиље у породици; Ђ. подаци о одређеној мери заштите од насиља у породици. Вид. чл. 5 Правилника.

²³ Вид. чл. 2 Правилника.

²⁴ Вид. чл. 7 Правилника.

²⁵ Тачније, из овог уверења могуће је доћи до таквог податка.

којих је одређена мера заштите од насиља у породици, јер се након уписа у евиденцију подаци не могу мењати. У вези са овим подацима, могуће је да је лице које је уписано у ову евиденцију у моменту уписа било осуђивано или прекршајно кажњавано, али да је у наредном периоду наступила рехабилитација и да је осуђено, односно прекршајно кажњено лице избрисано из КЕ, односно регистра санкција. Међутим, без обзира на то што су избрисани из КЕ или регистра санкција њима ће се податак о осуђиваности или прекршајном кажњавању налазити у уверењу које се издаје на основу овог Правилника.

Када је реч о томе када се бришу података из евиденције, одговор је следећи – *никада*. Правилником се не прописује брисање из евиденције, што значи да ће једно лице које је уписано у ову евиденцију остати до краја живота у њој.²⁶

3. ЕВИДЕНЦИЈЕ НА ОСНОВУ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ

Године 2016. донет је Закон о спречавању насиља у породици.²⁷ Иако је насиље у породици као социопатолошка појава позната и присутна одавно, српски законодавац се тек недавно одлучио на један специјалан законодавни захват. Тако је последњег месеца 2016. године Народна скупштина РС у српско законодавство унела „Закон о спречавању насиља у породици“.²⁸ У вези са овим Законом, нас интересују само *евиденције* које се воде на основу њега. Међутим, нужно је предочити у чему се огледа примена овог Закона. Овим Законом уређује се спречавање насиља у породици и поступање државних органа и установа у спречавању насиља у породици и пружању заштите и подршке жртвама насиља у породици. Овај Закон се *не примењује* на малолетна лица која учине насиље у породици.²⁹ Укратко, Закон се не примењује према учиниоцу кривичног дела, већ према *моћућем учиниоцу кривичног дела*. Постоји неколико евиденција у које се уписује могући учинилац кривичног дела,³⁰ а које води

²⁶ Тачније, и након смрти – све док евиденција постоји.

²⁷ Закон о спречавању насиља у породици, *Службени гласник РС*, бр. 94/2016. О неким аспектима овог Закона вид. Darko Dimovski, Ivan Milić, Normative obstacles to the implementation of the act on prevention of domestic violence, *International Scientific Conference “GLOBALISATION AND LAW”*, Niš, 2017, 253–268. О насиљу у породици вид. М. Брюкнер, Насилие в семье: локальные действия – международная проблема, *Журнал исследований социальной политики*, том 7, № 2/2009, 261–271.

²⁸ Branislav Ristivojević, Da li je novi Zakon o sprečavanju nasilja u porodici opredmećenje pojave tzv. bezbednosnog prava?, *CRIMEN (VIII)* 1/2017, 4.

²⁹ Чл. 1 Закона о спречавању насиља у породици.

³⁰ Осим евиденција о могућем учиниоцу кривичног дела, надлежан центар за социјални рад води евиденцију о примени индивидуалних планова заштите и подршке жртви.

надлежна полицијска управа, основни суд и основно јавно тужилаштво. Иако сваки надлежан орган води посебну евиденцију, с друге стране, евиденције полицијских управа, основних судова, основних јавних тужилаштава и центара за социјални рад воде се у електронском облику и чине *Централну евиденцију* о случајевима насиља у породици, коју води Републичко јавно тужилаштво.

3.1. Евиденција надлежне полицијске управе

Према Закону³¹ надлежна полицијска управа води евиденције о *јријављеним случајевима* насиља у породици и о изрицању и извршењу хитних мера и извршењу мера заштите од насиља у породици. Иако се из овог става може закључити да се воде три евиденције, из даљих одредаба Закона произлази да је реч, заправо, о једној евиденцији.³²

3.2. Евиденције надлежног основног суда

Осим полицијске управе, на основу Закона о спречавању насиља у породици и надлежан основни суд је дужна да води две евиденције, и то евиденцију о својим одлукама о предлозима за продужење хитних мера и о одређеним мерама заштите од насиља у породици.³³

3.3. Евиденција надлежног основног јавног тужилаштва

Основно јавно тужилаштво води евиденцију о предлозима за продужење хитних мера и захтевима за одређивање мера заштите од насиља у породици. Иако се чини да се и у овом случају воде две евиденције, из одредаба Закона закључује се да се, ипак, води само једна евиденција.³⁴

3.3.1. Чему служе евиденције?

Законодавац се потрудио да уведе вођење евиденција у које се уписује могући учинилац кривичног дела. Сада се поставља питање који је разлог

Међутим, ми се у овом раду нећемо бавити *евиденцијама жртва*, већ ће та тема, како смо већ напоменули, вероватно бити предмет интересовања у неком наредном раду.

³¹ Чл. 32 ст. 1 Закона о спречавању насиља у породици.

³² Законом је наведено шта све од података мора да садржи полицијска евиденција. Вид. чл. 32 ст. 2.

³³ Законом се прописује који се све подаци уписују у ову евиденцију. Вид. чл. 32 ст. 4 и 5 Закона о спречавању насиља у породици.

³⁴ Законом се прописује који се све подаци уписују у ову евиденцију. Вид. чл. 32 ст. 6 и 7 Закона о спречавању насиља у породици.

постојања ових евиденција?³⁵ Да ли лице које је уписано у евиденцију трпи или може да трпи одређење *йравне йоследице уйиса у евиденције*?³⁶ У образложењу Закона нејасно се одређује који је циљ ових евиденција: *сврха евиденција је да надлежним орґанима омогући йрисићу йодацима значајним за йосйућање и доношење одлука. Тако, евиденције су један од услова усйећне йроцене ризика од нейосредне ойасносйи насиља у йородици, йредлаґања и йродужења хийних мера*.³⁷ Чини се да евиденције служе да се из њих сазна само чињеница да ли се могући учинилац кривичног дела (само за она дела на која се примењују Закон о спречавању насиља у породици), већ налази у евиденцији – да ли је већ једном или више пута регистрован као могући учинилац кривичног дела. Уколико је лице раније уписано у евиденцију, па ја након тога поново пријављен као могући учинилац, то ће би један од *главних* разлога за одређивање *хийних мера*. У самом Закону о спречавању насиља у породици, приликом процене ризика на првом месту се као критеријум, управо, цени чињеница да ли је лице раније *чинило насиље*.

Иако би се можда на први поглед могло рећи да је чињеница да је неко лице раније евидентирано као могући учинилац, заиста, од важности приликом процене ризика, то ипак не мора бити тачно. Реч је о евиденцијама у које се уписују лица која нису учиниоци кривичног дела, већ су само *моћући учиниоци*. Морамо да напоменемо и то да су то лица у смислу казnenих закона *невина лица*.³⁸ У евиденцијама се налазе лица независно од тога да ли је надлежни суд утврдио да су учинила кривично дело. Сада долазимо до ситуације, да ће *одређене йоследице* у смислу примене овог Закона трпети лице које се налази у евиденцији, без обзира на исход казненог поступка.

³⁵ Сматрамо да је приликом доношења овог Закона требало свестрано сагледати ову проблематику. Пре свега, јасно је да се сва осуђена лица уписују у КЕ, па зашто постоји и ова евиденција, у којој се уписује могући учинилац кривичног дела? Чини се да ће лица која су уписану у њима трпети *йоследице* иако ниси учинили кривично дело, већ постоји само „пријављен случај насиља“. Оваквом логиком законодавац је могао да установи и евиденције о „пријављеним случајевима“ свих других кривичних дела.

³⁶ Важно је напоменути и један „детал“ који је Фуко давно учио: „(...) у другој половини XVIII века почињу да се уводе досијеи чак и за оне који су само дошли у контакт са полицијом или оне које она због нечег сумњичи; службеници полиције добијају, мислим око 1760-тих година, задатак да саставе, поводом сумњивих особа, извештај у два примера, од којих један треба да остане њима па тако омогући контролу појединаца где се он налази – извештај који разуме се треба да буде уредно вођен – док се копија извештаја упућује у Париз, у министарство где се извештаји сакупљају и шаљу другим великим подручјима који су у делокругу других полицијских поручника да би особа, уколико промени место боравка, могла да буде брзо пронађена“. Мишел Фуко, *Психијатријска моћ – Предавања на Колеж де Франсу 1973-1974*, Нови Сад, 2005, 75-76.

³⁷ Вид. Образложење Закона (стр. 15. и 16.). доступно на: http://www.parlament.gov.rs/upload/archive/files/lat/pdf/predlozi_zakona/2675-16%20lat.pdf (28.3.2018.)

³⁸ Осим ако се у судском поступку утврдила њихова кривица, али се у том случају уписују и у КЕ, која је прописана Кривичним закоником.

3.3.2. Приступ подацима из евиденције

Поставља се важно питање – коме се могу дати подаци из ових евиденција? За разлику од КЕ и евиденције која се води на основу Правилника о евиденцији и документацији о лицима према којима је извршено насиље у породици и о лицима против којих је одређена мера заштите од насиља у породици, Законом се не уређује давање података из било које евиденције. Долазимо до закључка да се подаци ником не могу дати, што је сасвим оправдано. С друге стране, одређена „овлашћена лица“ имају право „приступа подацима из ових евиденција“ и то само из одређених разлога. Наиме, приступ подацима из Централне евиденције дозвољен је само у *сврху остваривања надлежности предвиђених овим законом* и уз коришћење заштићених приступних шифри.³⁹ Видимо да се само из овог разлога може остварити приступ подацима. *Заменик јавног тужилаштва* који остварује надлежности јавног тужилаштва у спречавању насиља у породици и гоњењу учинилаца кривичних дела одређених овим законом има право на приступ свим подацима из Централне евиденције. Надлежни полицијски службеник има право на приступ Централној евиденцији само у делу који садржи податке из евиденција подручних полицијских управа и надлежних центара за социјални рад, док надлежни судови само у делу који садржи податке из евиденција које воде основни судови (...).⁴⁰

3.3.3. Брисање података из евиденција

Кад је реч о брисању података из евиденција Законом се прописује само да се подаци чувају у евиденцијама и у Централној евиденцији *десет година и после тога бришу*. Сасвим је логично да се прописује и брисање података из евиденција, да се не би десило да се једно уписано лице никад не брише из евиденције. Мада, није јасно зашто се законодавац одлучио за временски период од десет година. Који су, ако се о томе уопште размишљамо, били главни критеријуми за овај временски период?

ЗАКЉУЧАК

Основно правило о томе да се води казнена евиденција у којој се уписују само лица која су *осуђена* због учињеног кривичног дела, више у Републици Србији не важи. Новим прописима, како подзаконским актом тако и законом прописује се вођење других евиденција. Законодавац је у Породичном закону

³⁹ Чл. 33 ст. 1 Закона о спречавању насиља у породици.

⁴⁰ Чл. 33 ст. 2 и 3 Закона о спречавању насиља у породици.

предвидео доношење подзаконског аката о вођењу евиденције о лицима према којима је извршено насиља и о лицима против којих је одређена мера заштите од насиља у породици. На основу Правилника свако лице којем је одређена „мера заштите“ уписује се у евиденцију и из ње се *никад* не брише. На основу Закона о спречавању насиља у породици води се неколико евиденција, и то само на основу „пријаве“ да је учињено насиље. С тим да се лице из тих евиденција брише након протекла десет година. Приликом доношења Закона о спречавању насиља у породице требало је „прочитати“ шта пише у Породичном закону у погледу мера заштите, јер сматрамо да није оправдано да након доношења Закона о спречавању насиља у породици мера заштите које прописује Породични закон и даље егзистирају. С тим у вези, и само вођење евиденције на основу Правилника нема своје оправдање.

ЛИТЕРАТУРА И ИЗВОРИ

- Бошковић Мило, *Криминолошки лексикон*, Нови Сад, 1999.
- Dimovski Darko, Milić Ivan, Normative obstacles to the implementation of the act on prevention of domestic violence, *International Scientific Conference "GLOBALISATION AND LAW"*, Niš, 2017.
- Брюкнер М., Насилие в семье: локальные действия – международная проблема, Журнал исследований социальной политики, том 7, № 2/2009.
- Милић Иван, Евиденција прекршајно кажњених лица, *Зборник радова Правног факултета у Новом Саду*, 1/2015.
- Милић Иван, *Индивидуализација казне зајворца – криминолошки, кривичноправни и педолошки аспекти*, Нови Сад, 2017, 255-266. (докторска дисертација).
- Милић Иван, Шта ново доноси Закон о изменама и допунама Закона о прекршајима?, *Безбједнос, полиција, грађани*, 1-2/2017.
- Ristivojević Branislav, Da li je novi Zakon o sprečavanju nasilja u porodici opredmećenje pojave tzv. bezbednosnog prava?, *CRIMEN* (VIII) 1/2017.
- Ристивојевић Бранислав, «Пунитивни популизам» српског законодавца критичка анализа тзв. Маријиног закона, Педесето Саветовање Српског удружења за кривичноправну теорију и праксу, 2013.
- Ристивојевић Бранислав, Истина као главна жртва англоамериканизације домаћег кривичног права: Дарвинов расад у српској шуми, *Зборник радова – LV Редовно годишње саветовање удружења – Суђење у разумном року и друштво кривичноправни инструменти адекватности државне реакције на криминалитет* – Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу – Златибор, септембар 2015.
- Ђоровић Емир, Казнена евиденција у кривичном законодавству Србије, *LVI Саветовање Српског удружења за кривичноправну теорију и праксу*, Златибор, 2016.
- Фуко Мишел, *Психијатријска моћ – Предавања на Колеж де Франсу 1973-1974*, Нови Сад, 2005.

* * *

Закон о одговорности правних лица за кривична дела, *Службени гласник РС*, бр. 97/2008.

Закон о прекршајима, *Службени гласник РС*, бр. 65/2013, 13/2016, 98/2016 (Одлука Уставног суда).

Закон о привредним преступима, *Службени лист СФРЈ*, бр. 4/77, 36/77, 14/85, 74/87, 57/89, 3/90, «Службени лист СРЈ», бр. 27/92, 24/94, 28/96, 64/2001, «Службени гласник РС», бр. 101/2005.

Закон о спречавању насиља у породици, *Службени гласник РС*, бр. 94/2016.

Породични закон, *Службени гласник РС*, бр. 18/2005, 72/2011, 6/2015.

Правилник о евиденцији и документацији о лицима према којима је извршено насиље у породици и о лицима против којих је одређена мера заштите од насиља у породици *Службени гласник РС*, бр. 56/2005.

Правилник о казненој евиденцији, *Службени лист СФРЈ*, бр. 5/79.

Правилник о начину вођења евиденције о изреченим васпитним мерама и казни малолетничког затвора, *Службени гласник РС*, бр. 63/06.

* * *

Образложење Закона о спречавању насиља у породици (доступно на: http://www.parliament.gov.rs/upload/archive/files/lat/pdf/predlozi_zakona/2675-16%20lat.pdf (28.3.2018.))

* * *

Одлука УС број – ИУо-194/2013, објављена у «Сл. гласнику РС», бр. 24/2017 од 17. марта 2017. г.

Ivan D. Milić, Assistant with Ph.D.
University of Novi Sad
Faculty of Law Novi Sad
I.Milic@pf.uns.ac.rs

Records of “Possible Violators”

Abstract: *According to the Criminal Code, every perpetrator of a criminal offense is signed up in a criminal record (CR). These are persons who were found guilty for the criminal offense they were prosecuted by a final court decision. The CR is headed by the competent organizational unit of the Ministry of Internal Affairs. Since 2005, the keeping of a special record has been prescribed, in which only persons who have been pronounced one or more measures of protection against domestic violence have been inscribed. In the end, a record in which the possible offenders are inscribed is introduced in 2006. The author's attention are the records of persons who have been issued a measure of protection against domestic violence and the records of possible perpetrators of criminal acts.*

Keywords: *violation, potential violator, perpetrator of criminal act, record, legal consequences.*

Датум пријема рада: 24.05.2019.